

Ordføreren (S. A. Hansen): Jeg tillod mig allerede under den foregaaende Behandling at antyde, at disse Endringsforslag vilde blive stillede, ligesom ogsaa, hvad der havde foranlediget dem. Det Ate Affnit i § 4 er ved en Føitlagelse kommet til at lyde paa „Bedeigninger“, medens det skulde være „Anteigninger“, og paa Grund af denne Forandring foreslaaes det tillige, at dets Plads forandres, saa at det rykkes op mellem første og andet Affnit. Ordene: „i alle saadanne Tilfælde“ i femte Affnit staae ørkesløse og maae altsaa for Redactionens Skyld gaae ud. Til § 5 er det foreslaaet, at Ordene: „samt indeholder“ forandres til: „saa og indeholder.“ Dette er en blot og bar Redaktionsforandring; Meningen forandres aldeles ikke. Med Hensyn til Forslaget, at § 2 skulde gaae ud, vil det ørede Thing erindre, at denne Paragraph var ved den foregaaende Behandling fremsat som Forslag af et Mindretal af Udvalget, og at dette Mindretal selv erkjendte, at den ikke stuttelig vilde kunne bibeholdes, da den ikke var optagen af Landsthinget, og disse samtlige Beslutninger nødvendigviis maae være de samme i begge Thing. Den ørede Forslagsstiller erkjendte det som sagt selv, og da Paragraphen desuagtet blev vedtagen, maa Udvalget nu foreslaae, at den gaaer ud. Jeg antager, at Thingets Majoritet har ved at vedtage den villet vise, at den anerkjendte den Grundtanke, som deri er udtrykt, for rigtig, og at den har antaget, at det var den virksomste Maade, hvorpaa den kunde tilkjendegive, at den vilde tiltræde denne Tanke, forsaavidt ikke andre Hensyn være i veien derfor. Nu er altsaa denne Hensigt opnaaet, ved at Majoriteten har indsat Paragraphen ved en foregaaende Behandling, og Udvalget haaber nu, at det ørede Thing vil, for at der kan

komme til at foreligge eenstlybende Beslutninger fra begge Thing angaaende denne Sag, stemme for, at den tages ud igjen.

Sage: Det er ikke blot som Følge af de af Ordføreren ansøtte Grunde, at jeg mener, at § 2 maa udgaae. Der er vistnok flere Bestemmelser deri, der ere rigtige, men jeg troer ikke, at en saadau Paragraph overhovedet kan optages i en Instrux for Statsrevisorerne; den maatte vedtages i en Lov om Regnskabsvæsenet. Vi kunne ikke i en Instrux for Statsrevisorerne give Bestemmelser om, hvorledes Statsregnskabsvæsenet skal ordnes. Med Hensyn til selve Dpgjørelsen, troer jeg, at det vil være en Fordeel, at der findes en Kasse og gjøre Sted den 31te Marts. Jeg troer rigtignok, at der vilde behøves nogen længere Tid dertil, end Forslaget hjemler, men med en Endring i saa Henseende vil Sagen kunne ordnes. Derimod troer jeg, at det er umuligt, eller ialtsald meget vanskeligt, at optage en fuldstændig Fortegnelse over alle udestaaende Fordringer og Alt, hvad der skyldes, dersom derved skal forstaaes ikke en Kasseopgjørelse, men en fuldstændig Realopgjørelse; der maatte ialtsald, naar Dpgjørelsen ikke skal være aldeles calculatorisk, hengaae saa lang Tid, at det vistnok er et stort Spørgsmaal, om denne Foranstaltning vilde føre til nogen sand Nytte med Hensyn til det hele Revisionsvæsen. Jeg skal kun bemærke, at jeg troer, at man, ved at vedtage en Bestemmelse om de 3 Maaneder, som maaskee ogsaa kunde forkortes til 2 Maaneder, til Afslutning i alt Væsentligt vilde opnaae, hvad der kan ønskes med Hensyn til denne Dpgjørelse; enhver Post, som ikke var anvist til Udbetaling i Løbet af den Tid, som saaledes var fastsat, blev da opført paa Til lægsbevilling.